

Palladium-Filmen

Flaadens blaa Matroser

A/S PALLADIUM *præsenterer*

Flaadens blaa Matroser

Optaget med velvillig Assistance af Marineministeriet

Iscenesættelse... JON IVERSEN
Fotografi... CARLO BENTSEN
Musik... EMIL REESEN
Sangtekster... CARL VIGGO MEINCKE
Flaadensangen... AXEL JUEL
sunget af... THYGE THYGESEN

I Hovedrollerne. *Th. Schönberg*
Carl Fischer
Chr. Arhoff

Eneret: A/S Film-Centralen—Palladium

Personeerne:

Martinius Petersen, Overfyrbøder ...	Carl Fischer	
Petræa, hans Kone ...	Ellen Marg. Stein	
Lilly, deres Datter ...	Ellen Jansø	
Hjalmar Olsen, Radiotelegrafist ...	Ib Schönberg	
Karin Olsen, hans Søster ...	Lis Smed	
Jonas Trippesen, Kok	} Værnepligtige {	Chr. Arhoff
Christian Langtoft		Arthur Jensen
Poul Jensen		Poul Müller
Eyvind Holm		Sigfred Johansen
Direktør Holm ...	Holger Strøm	
Fru Holm ...	Agis Winding	
Den fremmede Mand ...	Asbjørn Andersen	
Kapelmesteren ...	Wandy Tworek	
Hypnotisøren ...	Kai Rau	

TITLEN alene fortæller jo tilstrækkelig tydeligt, i hvilket Milieu denne Film om Sol, Sø og Saltvand foregaar.

Vi er blandt Nyboderfolk, i selve Krokodillegade hos Overfyrbøder Martinius Petersen, i hvis lille, hyggelige Stue, der dog i Øjeblikket ikke er saa helt hyggeligt. Overfyrbøderen er midt i et Opgør med sin lidt syrlige Frue,

Petræa, foraarsaget af den Kendsgerning, at Ægteparrets Datter, Lilly, har valgt Scenens skraa Brædder som sin Livsbane, og netop nu i Sommer skal være Primadonna paa et Sommer-teater i en lille Provinsby.

Deres Diskussion om Kunst og Moral bliver dog afbrudt af en næsvis Herre, der ganske ugenert staar ude paa Gaden og kigger ind af

Vinduet. Martinius Petersen farer op og vil give den formastelige en Omgang, men Synderen svarer ganske uanfægtet: „Jamen Onkel Tine-
mand, jeg er jo lille, søde Jonas fra Marstal, jeg er bleven stor og skal ind i Marinen, og jeg skal bo hos jer, det siger Mo'er.“

I Nyboder bor ogsaa Radiotelegrafist Hjalmar Olsen sammen med sin yngre Søster Karin. Hun er ansat som Kontordame hos Direktør Henr. Holm, – hvis Søn Eyvind – en ægte „Mors Dreng“ – finder Karin baade yndig og attraaværdig, omend kun for en kortere Tid.

Karin selv tror paa Eyvind, og den sidste Aften før han skal indkaldes i Marinen som almindelig Værnepligtig, er de sammen i Eyvinds Hjem. Karin i den bedste Tro – Eyvind i langtfra de bedste Hensigter.

Da Eyvinds Fader uventet kommer hjem, opfører Eyvind sig paa en saadan Maade, at Karin, efter at have givet ham en Omgang, for-tørnet gaar sin Vej.

Hjemme i Nyboder er der Afskedsfest, før alle

Vennerne drager paa Togt! Samlede omkring Punchen sidder Martinius Petersen og hans Kone Petræa, Lilly og Radiotelegrafisten Hjalmar Olsen samt Jonas. Alle er i stralende Humør, omend noget tæmmede af Petræas stramme Blikke, men Stemningen afbrydes brat ved Karins Hjemkomst fra Opgøret med Eyvind.

Hun selv siger intet; men Broderen Hjalmar har en Anelse om, hvad der er gaaet for sig, og lover sig selv, at han nok skal tage sig af Eyvind.

Vi gaar allesammen til Ro, mens Raadhusuret slaar to, og vi ser Lilly fra sit Vindue sende et Fingerkys over den maanebelyste Krokodillegade til Hjalmar, der kvitterer med sit elskværdigste Smil.

Næste Morgen henter Karin sine faa Ejen dele paa Direktør Holms Kontor – her kan hun ikke tænke sig at blive mere – udsat for de andre Kontordamers Haan og Spot.

Samtidig samles de Værnepligtige paa Holmen, og under Forberedelserne til Togtet møder

vi flere af vore gamle Bekendte i forskellige uvante Situationer – og vi overværer et foreløbigt Opgør mellem Hjalmar og Eyvind.

Og Togtet tager sin Begyndelse. De menige oplæres i alle maritime Øvelser: Mineudlægning – Torpedoudskydning – Skarpskydning, og vi følger dem i deres daglige Arbejde ombord i de forskellige Skibe for sluttelig at ankre op i en mindre Provinsby.

Hele den lille Provinsbys kvindelige Ungdom er ved Havnen, da Marinesoldaterne sendes i Land paa deres første Landlov, ogsaa Sommerteatrets Primadonna, Lilly, og Karin, der efter at have forladt sin Plads, er rejst ned for at besøge Veninden.

Alle Marinerne skal selvfølgelig i Sommerteatret, og vi ser dem under muntre og tvangfri Former fordrive en herlig Aften.

Eyvind forsøger – men forgæves – at komme i Kontakt med Karin, hvem Jonas viser hele sin Opmærksomhed, dog ogsaa forgæves.

Selv Hjalmar's Hjertefred synes et Øjeblik

at være i Fare, idet en Tankelæser, der optræder paa Teatret, søger at faa Lilly i sit Garn. Dog lykkes det Hjalmar i det psykologiske Øjeblik at „ordne ham.“

„Der ligger en død Mand paa Stranden“ er de Ord, der med Lynets Fart bryder Idyllen. I et Nu er vore Venner Hjalmar, Martinius,

Jonas og ogsaa Eyvind Hovedpersonerne i en Affære, som meget let kunde have faaet de alvorligste Følger for baade dem selv og de andre Indblandede.

En udenlandsk Yacht har ankret op udenfor Havnen, og et Mytteri er brudt ud.

I et Nu er Hjalmar – som den Handlingens Mand han er – klar over, at her maa handles og handles hurtigt. Flaadens Uniformer kan man jo ikke blande ind i det, men ogsaa den Knude løser han.

„Han handler paa Konduite,“ som han udtrykker sig. Selv Lilly og Karin bruger han til Udførelsen af sine Planer, og før Solen igen staar op, har han og hans Kammerater ved deres uforfærdede Optræden ordnet alt – selvom det ikke for alle Parter har været under de mest „smertefri“ Former.

Tilbage er nu Hjemkomsten til deres Skib efter denne lille, temmelig private Udflugt, men ogsaa i dette Tilfælde smiler Lykken til vore Venner i saa mangfoldige Former som For-

fremmelser – Forlovelser og „Forstrækning“, som det hedder, naar „Mændene“ faar udbetalt rullende, blanke, danske Kroner.

Melodierne fra

Flaadens blaa Matroser

Store Forhold ... brillante Tider.

Sto - re For-hold-bril-li - an - te Ti - der! det er mit Pro - gram, saa
Sto - re For-hold-bril-li - an - te Ti - der! Piv i Sne - se - vis,) Ki
Sto - re For-hold-bril-li - an - te Ti - der! Sol og Sang og Sjov, ja,

Jeg har sejlet paa det store Vand
i Brænding og Orkan.
Jeg har reddet mer end tusind Mand -
fra det vilde Ocean,
selv en Haj
er for mig
som den rene Børneleg.

Store Forhold ... brillante Tider!
det er mit Program,
saa skidt - om Skuden vipper op og ned
paa den store Dam.
Hvis Dagene blir strenge,
og naar Hyren er forbi,
saa ta'r vi Nybo'erdrenge
bare denne Melodi.

Store Forhold ... brillante Tider!
sving din gamle Bør -!
og selv om Lykken osse vender sig,
ta' det med godt Humør -!

er udkommet hos

Wilhelm Hansen, Musik-Forlag

Flaadens blaa Matroser.

Flaa - dens blaa Ma - tro - ser! Vi skal ind og ta' By - en med Storm. ____
Vi er Flaa - dens blaa Ma - tro - ser, der har hug-get de Pi - ger, vi har. ____
Deter

Vi vil synge den festlige Landlovsvals,
for i Aften har Mandskabet fri.
Se -! hvor Pigerne staar der og strækker Hals,
mens de lytter til vor's Melodi.

Vi er Flaadens blaa Matroser -!
Vi skal ind og ta' Byen med Storm.

Vi faar Kys, og vi faar Roser -!
Hvem kan staa for den blaa Uniform.

De smaa Pigejarter banker,
naar Matroserne glider forbi,

Og man skal jo kaste Anker,
naar man møder en Skat, man ka' li'.

Vi er Flaadens blaa Matroser -!
Vi er skrappe til Lands og til Søs,
og naar Fædrelandet kalder os,
er vi klar baad' til Klap og til Kys.

Palladium